

108 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Vervoer (1)

Onderlest las ik in de Maarwestreek, dat die loi van 't Slierechs meseum een verkeerstentônstelling gaon houwe. 't Zel best weer de moeite waerd weze, want de vorige keer, over boerderije was 't ok aarg leuk. Nou, maor ik weet nog, dat d'n dijk nog gêên êêns geasfalteerd was en dat d'n eerst oto verbij kwam. Fietse wazze d'r toe ok al een enkelde. Êêuwelang gong aales mit paerd en waoge of een schip. De ouwere zelle best nog wete, dat dokter de Baot in een koetsie ree. 's Winters zag-ie ok wel arretikers.

Een koets kò-je hure bij Nars van Hattem bij de Spoorbrug. Ja, 't spoor was t'r ok al. Aagelijk is daer aales mee begonne. Toen kwam d'r inêêns van aales tegelijk. De traain naer Dordt sjouwde tege de "Lijn" op, voordat-ie bij de brug was. "As-tie trugkomt, gaot-ie van 't hôôgchie af", zee vaoder aaltijd. Die traaine wiere mit kole gestookt en de massinist zag soms roetzwart. Soms spronge d'r ok wel is vonke naer beneejene, zôdoende sting de "Lijn" 's zeumers nogal 's in brand.

D'r wazze toe nog veul zaailschepe voor 't vrachtvervoer. 'k Het ze zat zien leveere op de revier. Mit de komst van stôômbôôte verdwene ze lieverlee. De kole waer die bôôte mee gestookt wiere, wazze aarg vet, vandaer die dikke zwarte rôôkwolke die uit de pijp kwamme.

Je kreeg toe vrachtbôôte die overal heene voere. Zelfs koeie, die ievers naer de mart mosse, vaerde dan mee op zô 'n bôôt. Bij de vere van de Fop Smit wier d'r aangelege, dus daer was 't een hêêle bedrijvighaaid. Die Fop Smit bôôte wazze voor passegiers. Ze voere van Rotterdam naer Gurrekom en móói dà ze wazze!

De fiets en d'n oto kwamme op d'n dijk. Dien oto was een grôôt wonder, niet te glôôve! Een kar zonder paerd! Hêêl de buurt liep uit as t'r êên verbij kwam. De mense zeeje: "De wêrld raakt op 'n end". En hard dat 't ging. De wolke stof vloge om je ore. As 't prongeluk regende zatte de modderspêête onderdehand tot aan de nok van 't huis. 'k Het 't 's gehad, dat hêêl m'n goeje mantel onder de kleuters zat. Mêêstal ginge we dichies tege de huize staon, azze we een oto aan hoorde komme.

Toe me êêmel konne fietse. Stapte we af as t'r êên aan kwam. 't Was levesgevaerlijk op d'n dijk! En een leve dat die oto's maakte! Ze toeterde hard as ze een hoek om mosse, of as ze iemand in wouwe haole. Je wier d'r dôôdzenewachtig van. As 't zô deur ging, dors-ie bekant d'n dijk nie meer op!

Tot zover deze keer de herinneringen van een lezeres. Maar ze weet nog veel meer. Over de fietse, de bussen en de vliegtuigen. Daarom wordt dit stukje de volgende keer vervolgd.

Enkele weken geleden hadde we een verhaal over BIGGELS. Daar kwam een leuke reaktie op van "êên van die dekselse maaider", want ze hebbe nog meer uitgespookt! Dat verhaal speelt zich af in de winter, dus dat houdt u tegoed.